

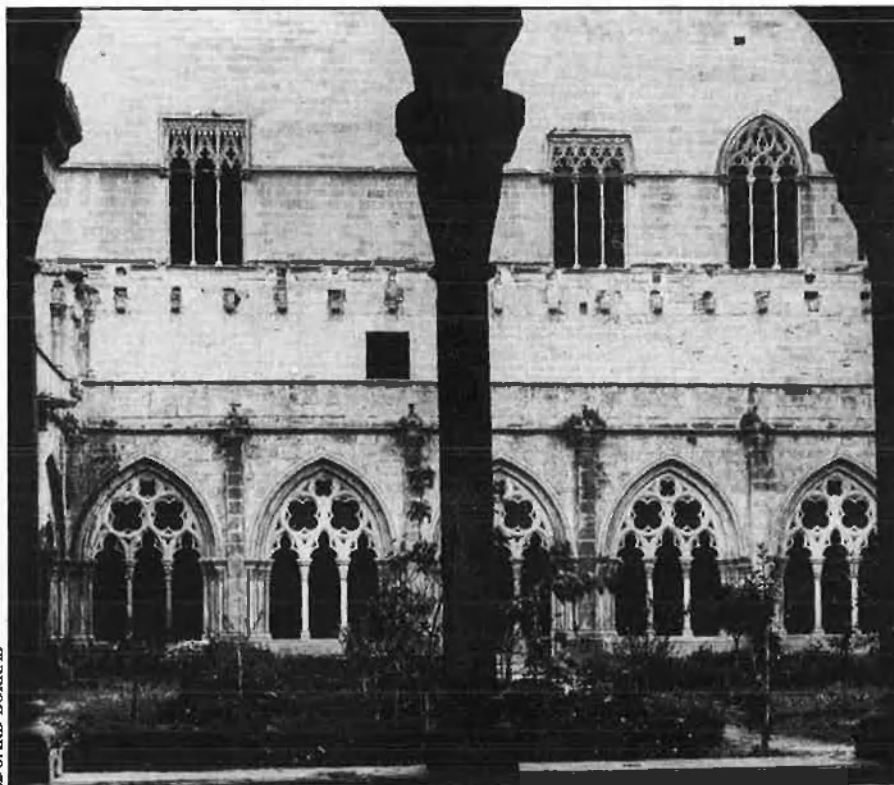
R E P O R T A T G E

Memòria de Poblet (1900-1935)

L Agrupació Fotogràfica de Reus, després del sorprenent interès suscitat, a tots els nivells, per l'última de les seves monografies, acaba de treure'n al carrer una segona edició.

La carpeta, que té per títol genèric *Memòria de Poblet*, aplega 10 fotografies (22.5 x 22.5) obra d'Eduard Borràs; una oda al monestir obra del pare Jordi M. Bou, acompanyada d'una sèrie de xilografies de tema religiós i una atractiva i interessantíssima memòria a càrrec de Marià Ribas (oncle de l'actual president de l'Agrupació), seguida d'una sèrie de gravats del mateix autor, on es relaten les primeres etapes de reconstrucció del monestir que realitzà el Patronat —presidit, en aquells moments, per Eduard Toda i Güell— que el seu dia fou creat per a tal fi.

La monografia, acuradíssima, seguint les pautes de les que precediren: un seguit de fotografies originals, com a gruix principal de la carpeta, acompanyades d'una informació complementària elaborada per una persona coneguda del tema, passa, d'aquesta manera, a engrossir la col·lecció de treballs endegada, ara farà més de nou

Aspecte del clauste abans de la restauració.

anys, per la part més entusiasta de l'agrupació. Una rècula de treballs de recerca i exposició amb uns resultats, sempre reeixits, que són seguits, des de fa temps, amb interès i simpatia, tant per particulars com per institucions o entitats interessades en els temes, i on la qualitat i importància de cada mostra són, sense cap mena de dubte, el seu millor aval.

La cita d'enguany, segons paraules de Josep Ma. Ribas i Prous, president de l'esmentada agrupació, no és més que un «modest reconeixement a la important tasca endegada ara ja fa uns quants anys per alguns dels fotògrafs de la comarca», especialment a aquells que un dia formaren l'equip d'El Trí-pode.

Les figures d'Eduard Borràs, Manel Cuadrada i Josep Prunera, que a començament de segle es dedicaren a salvar, segons testimoni del mateix Ribas, la imatge del poc que quedava dels nostres monestirs enrunats, tornen, així, d'aquesta forma senzilla i emotiva, al primer pla de l'actualitat.

I és per aquest motiu que són les imatges d'un Poblet pràcticament enrunat les que configuren el gruix de la carpeta —editada, com sempre, amb el patrocini de la Caixa de Tarragona— i de l'exposició —itinerant, actualment— que ja a Reus, als locals de l'Agrupació Fotogràfica, tingueren la seva presentació oficial.

Més d'un any de feina i més de 9.000 clixés, pacientment visionats, provinents dels negatius del mateix Borràs, de Manel Cuadrada, Josep Prunera i els arxius de fotografia de Puig F. Sola, l'Arxiu Històric Comarcal de Reus, del Fons de l'Agrupació Fotogràfica de Reus i de diverses col·leccions particulars, ho han fet possible.

De tot aquest sord i ingent treball, la carpeta que en queda de memòria i mostra ens presenta les imatges d'un Poblet totalment inèdit; un Poblet sol, trist i allunyat tant d'aquell que un dia fou, com d'aquell que avui —més de cinquanta anys després de la seva restauració— coneixem; un Poblet rendit al pas dels anys i anterior a aquell que en restituir-se la vida monacal al seu interior (24 de novembre de 1940) tornaria a ser.

És aquí, doncs, on radica gran part de la importància de la mostra: en el seu enorme valor documental. Un valor documental que ha empès, de forma conscient, a ampliar amb paper baritat —segons les normes de conservació de museus i galeries—, sense retocar i mantenint, sempre, en les mesures del possible, els clixés de comen-

EDUARD BORRÀS

Aquesta fotografia mostra l'efecte del temps en les teulades i murs de Poblet.

çaments de segle. Els desperfectes dels quals, propis de l'època en què foren realitzats, com també l'enquadrament d'unes còpies que en tot moment s'avenen a respectar la dels originals, no fan sinó potenciar l'esmentada condició documental. Una condició documental que, si és possible, encara es veu més potenciada a l'hora de poder comptar, entre les fotografies, amb una sèrie de gravats originals de Marià Ribas extrets del llibre *Poblet el 1830*.

La carpeta, amb un nombrós i variat estol de col·laboracions, comptà, en el moment de la seva presentació, amb una menció indirecta a l'arqueòleg Dr. Vilaseca i al fotògraf Estanislau Pedrola —destacat fotògraf a qui la mateixa agrupació, dins de la «Primavera Fotogràfica», ja dedicà l'exposició *Ser reporter als anys 30*, que per haver portat els clixés al museu feren possible que no es perdessin algunes de les insòlites imatges que avui podem admirar.

Un treball, en fi, que com els anteriorment editats per la mateixa agrupació, ha estat reconegut i avalat tant per la Societat per a la Història de la Fotografia Espanyola amb seu a Sevilla i presidida pel Dr. Yáñez Polo, com per la Societat Francesa dels Amics de

Procediments Històrics i de Recuperació del Dr. Pierre Brochet o la Federació Internacional de l'Art Fotogràfic (FIAP), organisme col·laborador de la UNESCO amb seu a Bèlgica i que compta amb el Dr. Maurice Dorikens; un treball —no ho podem oblidar— fruit de la dinàmica tasca d'una agrupació presidida, com ja hem dit anteriorment, pel fotògraf Josep M. Ribas i Prous que, a l'espera de ser completat amb una segona carpeta amb material també del monestir, però molt més actual, a part d'omplir, amb rigor, un lamentable buit en les publicacions d'aquest tipus, cerca crear un arxiu fotogràfic per a l'entitat a l'abast de qualsevol persona, associació o institució interessada en la seva eina. Un treball, en definitiva, magnífic i gairebé imprescindible per als arxius de qualsevol persona, entitat o institució amant de la fotografia i la història de les nostres contrades.

Aquell que hagi tingut la sot de visitar l'exposició dedicada al monestir o de retrocedir mig segle amb una d'aquestes belles carpetes a les mans, ben segur que sabrà valorar l'enorme esforç que una i altra amaguen darre-re. Per molts anys. □

Aleix Cort